

Триггер до
ради фінд
коди
голова
спеціаліст
13.75
марина
08.06.2022

РЕЦЕНЗІЯ

офіційного рецензента на дисертаційну роботу
Тараненка Артема Сергійовича на тему: «Стратегічне управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки», подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 - Менеджмент

Актуальність обраної теми дослідження

Дисертаційна робота Тараненка Артема Сергійовича присвячена проблематиці стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств, що має особливе значення для сучасного стану національної економіки України. В умовах тривалої воєнної нестабільності, дефіциту ресурсів, зміни ринкової кон'юнктури, технологічного відставання окремих виробництв і посилення конкурентного тиску приватний промисловий сектор потребує не декларативних стратегій, а прикладних управлінських моделей, здатних забезпечити результативність, стійкість і здатність до протидії ризикам.

Актуальність теми посилюється тим, що промислові підприємства сьогодні одночасно мають вирішувати завдання відновлення виробничого потенціалу, модернізації технологічної бази, цифровізації управлінських процесів, підвищення енергоефективності та збереження кадрового потенціалу. За таких умов стратегічне управління економічним розвитком має будуватися на комплексному аналізі внутрішніх можливостей підприємства, зовнішніх загроз і доступних інструментів адаптації.

У роботі автор розглядає стратегічний розвиток приватного промислового підприємства не як разове планування набору заходів, а як замкнений управлінський цикл, у якому формування цілей, вибір стратегічних альтернатив, реалізація проєктів, оцінювання результативності та коригування рішень поєднані між собою логікою зворотного зв'язку. Такий підхід є методично виправданим, оскільки дозволяє враховувати мінливість середовища й потребу в оперативному перегляді управлінських рішень.

Особливо важливим є увага дисертанта на параметрах «Result-Resilience-Resistance», що дає змогу оцінювати економічний розвиток підприємства не лише за показниками результативності, а й з урахуванням стійкості функціонування та здатності протидіяти ризикам. Це відповідає реальним умовам діяльності українських промислових підприємств, для яких традиційні критерії ефективності вже не є достатніми без урахування безпекових, ресурсних, інноваційних і організаційних обмежень.

Отже, тема дисертаційної роботи є своєчасною, науково обґрунтованою та практично значущою. Вона спрямована на розв'язання актуального науково-прикладного завдання щодо формування сучасного інструментарію стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки.

Зв'язок теми дослідження з науковими програмами, планами, темами

Тематика дисертаційного дослідження узгоджується з основними стратегічними орієнтирами державної політики у сфері економічного розвитку, сталого відновлення, цифрової трансформації та підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Дисертація виконувалася з урахуванням і відповідно до основних положень Цілей сталого розвитку України до 2030 року (Указ Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019), Плану Ukraine Facility 2024-2027 (Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 р. № 244-р), Національної економічної стратегії України до 2030 року (Постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179), Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України до 2030 року (схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2024 р. № 1351-р.), Плану відновлення України (Постанова Кабінету Міністрів України від 18 липня 2023 року № 731-2023-п).

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій

Ознайомлення зі змістом дисертації Тараненка А.С. дає підстави стверджувати, що сформульовані в ній наукові положення, висновки та рекомендації мають достатній рівень обґрунтованості. Мета дослідження визначена чітко і полягає в обґрунтуванні теоретичних положень та розробленні методичних підходів щодо стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки у єдиному замкненому управлінському циклі, орієнтованому на забезпечення результативності, стійкості та здатності до протидії ризикам.

Логіка дослідження є послідовною, від аналізу теоретичних засад стратегічного управління та моделей економічного розвитку приватних підприємств до побудови аналітико-методичної платформи, формування організаційно-економічного механізму, вибору стратегічних альтернатив і розроблення інструментарію оцінювання результативності стратегії.

Методичний апарат дисертації відповідає поставленим завданням, автор використовує методи економічного та статистичного аналізу, синтезу і порівняльного аналізу, індукції, моделювання, монографічний метод, графічний і системний методи. Поєднання цих методів дозволило забезпечити належний зв'язок між теоретичними узагальненнями, аналітичними висновками та прикладними рекомендаціями.

Достовірність отриманих результатів підсилюється використанням широкої інформаційної бази, зокрема наукових праць українських і зарубіжних авторів, матеріалів науково-практичних конференцій, фахових періодичних видань, річних звітів та іншої документації АТ «Дніпропетровський стрілочний завод», а також ресурсів мережі Інтернет. Висновки дисертації є логічним продовженням проведеного аналізу і узгоджуються з поставленими завданнями.

У межах першого розділу «Теоретичні основи розробки стратегії економічного розвитку приватних підприємств» автор послідовно вибудовує теоретичну основу дослідження. Зокрема, розглянуто зміст і еволюцію стратегічного управління підприємствами, визначено його роль у забезпеченні довгострокового розвитку суб'єктів господарювання в умовах нестабільного

ринкового середовища (с. 24-38). Окремий блок розділу присвячено аналізу моделей економічного розвитку та можливостей їх використання для приватних індустріальних підприємств з урахуванням галузевої специфіки, ресурсних обмежень і трансформаційних викликів (с. 38-60). У подальшому автор узагальнює інструментарій стратегічного планування в контексті сталого розвитку, що дозволяє перейти від загальнотеоретичних положень до побудови інтегрованого підходу до стратегічного планування розвитку приватних промислових підприємств (с. 60-76).

У другому розділі «Аналітико-методична платформа стратегічного управління розвитком приватних промислових підприємств в умовах турбулентності» основну увагу зосереджено на формуванні аналітичної бази для прийняття стратегічних рішень. Автор досліджує вплив зовнішніх і внутрішніх чинників на розвиток приватних промислових підприємств та показує, що результативність стратегічного управління залежить від здатності підприємства враховувати ризики, структурні зміни й обмеження середовища (с. 79-95). У цьому контексті визначено факторно-наслідкові детермінанти трансформації розвитку промислових підприємств України (с. 84), представлено узагальнену модель стійкості підприємств в українських умовах (с. 86) та побудовано матрицю стратегічних ризиків конкурентної позиції приватних промислових підприємств (с. 94). Важливим результатом розділу є систематизація стратегічних факторів розвитку та формування індикаторної бази їх оцінювання (с. 95-116). Крім того, автор здійснює моделювання стратегічних параметрів розвитку приватного промислового підприємства (с. 116-137), обґрунтовує стратегічні альтернативи для АТ «Дніпровський стрілочний завод» (с. 126), подає стратегічну карту розвитку підприємства в умовах воєнної економіки (с. 134) та розробляє організаційно-економічний механізм стратегічного управління розвитком приватних промислових підприємств (с. 138-147).

Третій розділ «Реалізація стратегії економічного розвитку приватного промислового підприємства» логічно завершує дослідження, оскільки в ньому теоретичні й методичні положення доведено до рівня прикладних управлінських рішень. Автор визначає стратегічні орієнтири розвитку підприємства (с. 153-164) та проводить їх ранжування, що дає змогу встановити пріоритетність стратегічних напрямів і пов'язати їх із часовими межами реалізації (с. 161). Далі обґрунтовано вибір стратегічних рішень та відповідних інструментів їх реалізації (с. 165-175), а також запропоновано міні-модель вибору оптимального проєкту розвитку АТ «Дніпровський стрілочний завод» з урахуванням впливу на стратегічні орієнтири підприємства (с. 170). Значну увагу приділено формуванню інструментарію реалізації та оцінювання результативності стратегії економічного розвитку приватного промислового підприємства (с. 175-196). Зокрема, подано структурно-логічну модель реалізації та оцінювання результативності стратегії (с. 177), запропоновано систему оцінювання її результативності (с. 179), а також сформовано узагальнені інтегральні показники для комплексної оцінки стратегічного розвитку (с. 182-183).

Загалом структура дисертації Тараненка А.С. показує поступовий перехід від теоретичного осмислення стратегічного управління економічним розвитком приватних підприємств до побудови аналітико-методичної платформи та прикладного механізму реалізації стратегії. Така логіка викладення забезпечує цілісність дослідження, підтверджує взаємозв'язок

між поставленими завданнями й отриманими результатами та свідчить про завершеність дисертаційної роботи як наукової кваліфікаційної праці.

Новизна наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

Наукова новизна дисертації полягає у розробленні та поглибленні теоретико-методичних положень і прикладного інструментарію стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки. Основні наукові результати отримані автором особисто та становлять взаємопов'язану систему положень, спрямованих на підвищення результативності, стійкості та ризикостійкості стратегічного розвитку підприємств.

До найбільш вагомих положень наукової новизни належать такі результати.

вперше:

- розроблено методичний підхід до оцінювання результативності стратегії економічного розвитку приватного промислового підприємства, який виконується за дев'ятьма етапами та базується на багаторівневій системі інтегральних показників, нормуванні індикаторів, формуванні трьох узагальнених інтегральних показників та композитного інтегрального індексу для удосконалення моніторингу та адаптивного коригування стратегії, що базується на інтегрованій тріаді структурно-логічних моделей та забезпечує кількісне порівняння стратегічних альтернатив і підвищення обґрунтованості управлінських рішень (с. 175-196). Практична значущість цього результату полягає у можливості кількісно порівнювати стратегічні альтернативи та своєчасно коригувати стратегію розвитку підприємства на основі інтегральної оцінки результативності, стійкості й ризикостійкості.

удосконалено:

- теоретико-методичні засади формування та функціонування організаційно-економічного механізму економічним розвитком приватних промислових підприємств, який, на відміну від існуючих, ґрунтується на інтеграції чотирьох блоків (аналітичного, цільового, управлінського та інструментального) у замкнений адаптивний цикл із зворотним зв'язком та сценарним підходом, орієнтований на баланс параметрів функціонування «ефективність-стійкість-розвиток», а також застосування багатofакторної системи інтегральних показників, інтеграцію цифрових рішень та інструментів ризик-менеджменту з врахуванням воєнно-кризових детермінант розвитку, забезпечення синергетичної взаємодії економічних, інноваційних і соціально-кадрових складових механізму, що підвищує обґрунтованість та прикладну придатність інструментарію стратегічного управління (с. 138-147). На нашу думку, цінність цього положення полягає в тому, що механізм стратегічного управління набуває адаптивного характеру та дозволяє узгоджувати управлінські рішення із впливом воєнно-кризових і структурно-трансформаційних чинників.
- організаційно-економічний інструментарій вибору оптимального проєкту економічного розвитку приватного промислового підприємства, який, на відміну від існуючих, поєднує багатокритеріальне оцінювання альтернатив із формалізованою процедурою їх відбору та інтеграцією процесів ціле визначення, оцінювання і вибору у єдиному управлінському контурі, що базується на параметрах тріадної моделі «ефективність-стійкість-ризик» із

урахуванням вагомості впливу інтегральних компонент на стратегічні орієнтири економічного розвитку виробничо-економічної системи, а також на матриці коефіцієнтів еластичності впливу факторів (виробничої спроможності, інноваційно-цифрового розвитку, стійкості та інтегрального ризику) на результуючі показники діяльності підприємства (с. 165-175). Практичне значення запропонованого інструментарію проявляється у підвищенні прозорості вибору проектів розвитку та можливості порівнювати їх не лише за економічною ефективністю, а й за впливом на стійкість і ризикозахищеність підприємства.

- концептуальні засади інструментарію стратегічного планування на основі структуризації його відповідно до класифікації типів інструментів, а також комплексного аналізу інтегрованого, адаптованого та інноваційного підходів, які поєднують економічні, екологічні та соціальні аспекти. На відміну від відомих підходів, запропоноване групування інструментів сприятиме підвищенню ефективності вибору методів управління, що, своєю чергою, дозволить приватним індустріальним підприємствам більш адаптивно реагувати на зміни зовнішнього середовища та забезпечувати сталий розвиток (с. 60-76). Цінність цього результату полягає у формуванні більш упорядкованої логіки добору інструментів стратегічного планування з урахуванням економічної, екологічної та соціальної складових розвитку підприємства.

дістали подальшого розвитку:

- методико-прикладний підхід до стратегічного управління економічним розвитком приватного промислового підприємства, який, на відміну від відомих, передбачає формування оптимального портфеля стратегічних проектів на основі інтегральних показників ефективності, ризику та ресурсних обмежень; поєднання економіко-математичного моделювання з багатокритеріальним вибором альтернатив; використання критерію «ефективність-ризик-ресурсна забезпеченість» та аналізу чутливості, що забезпечує підтвердження адекватності моделі та її практичну придатність (с. 116-137). Практична значущість підходу полягає у тому, що він створює основу для вибору портфеля стратегічних проектів з урахуванням одночасного впливу очікуваної віддачі, ризиків і ресурсних можливостей підприємства.
- понятійно-категоріальний апарат теорії стратегічного управління розвитком підприємств, який уточнено через авторське трактування «системи стратегічних цілей стійкості та резильєнтності як інтегрованої сукупності взаємоузгоджених цілей, критеріїв та індикаторів, що забезпечує оцінювання результативності розвитку підприємства з урахуванням його стійкості та здатності протидіяти ризикам і загрозам, розширюючи аналітичні можливості стратегічного управління приватними промисловими підприємствами (с. 153-159). Теоретична цінність цього положення полягає у розширенні змісту стратегічного управління через поєднання цілей розвитку з критеріями стійкості та протидії ризикам.
- організаційно-методичні доміанти вибору стратегічних рішень економічного розвитку приватного промислового підприємства, які базуються на: інтеграції класифікації стратегічних рішень, оцінювання очікуваних результатів та багатокритеріального відбору альтернатив за параметрами «Result-Resilience-Resistance»; поєднанні процесів цілевизначення, вибору та оцінювання у єдиному управлінському контурі; розширенні

критеріальної бази стратегічного вибору; формалізації процедури відбору проєктів і апробації через міні-модель, що підвищує обґрунтованість управлінських рішень (с. 153-175). На нашу думку, значення цього результату полягає у посиленні методичної визначеності процесу стратегічного вибору та підвищенні узгодженості між цілями, альтернативами й очікуваними результатами розвитку підприємства.

Отримані результати формують цілісну систему наукових положень, у якій стратегічне планування, економіко-математичне моделювання, ризик-орієнтований підхід, цифрові рішення та механізми зворотного зв'язку поєднані в єдину управлінську логіку. Це дозволяє розглядати дисертацію не як сукупність окремих рекомендацій, а як завершене дослідження з чітко вираженим методичним ядром.

Теоретична цінність і практична значущість результатів дослідження

Теоретична значущість результатів, отриманих у дисертаційній роботі, полягає в обґрунтуванні наукової основи, що охоплює концептуальні положення, організаційно-економічний механізм, інноваційні підходи, моделі та методичний інструментарій формування й реалізації ефективних засобів стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки.

Науково-практичні результати дисертаційного дослідження пройшли належну апробацію та прийняті до використання у діяльності приватних індустріальних підприємств, органів місцевого самоврядування й закладів вищої освіти. Зокрема, класифікацію стратегічних факторів розвитку використано в роботі ТОВ «Завод Трансмаш» (акт впровадження від 9 квітня 2026 року); прикладні положення і практичні рекомендації щодо формування та реалізації організаційно-економічного механізму стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств впроваджено в діяльність АТ «Дніпровський стрілочний завод» (акт впровадження № 02-80 від 10 квітня 2026 року); концептуальні засади інструментарію стратегічного планування використано у діяльності ТОВ НВП «АТТРАНС» (акт впровадження від 8 квітня 2026 року); методичний підхід до оцінювання результативності стратегій економічного розвитку застосовано в діяльності АТ «Кременчуцький сталеливарний завод» (акт впровадження від 31 березня 2026 року); організаційно-економічний механізм стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств замкненого формату впроваджено в діяльність ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод» (акт впровадження № Б-11 від 30 березня 2026 року).

Крім того, науково-методичний підхід до формування системи стратегічних цілей, організаційно-економічний інструментарій вибору оптимальних проєктів розвитку, систему реалізації та моніторингу результативності стратегії економічного розвитку, а також практичні рекомендації щодо впровадження організаційно-економічного механізму стратегічного управління використано в діяльності регіональної філії «Придніпровська залізниця» АТ «Укрзалізниця» (відгук про впровадження від 9 квітня 2026 року). Окремі пропозиції здобувача можуть бути застосовані у законотворчій роботі Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку (довідка про впровадження від 22 квітня 2026 року).

Теоретичні положення та практичні рекомендації, розроблені в дисертації, використовуються в освітньому процесі Українського державного університету науки і технологій під час викладання дисциплін «Антикризовий менеджмент», «Бізнес-аналітика», «Сталий розвиток» (акт про впровадження результатів дисертаційного дослідження від 13.04.2026 р.).

Повнота викладення основних результатів в опублікованих працях

Основні положення дисертаційної роботи достатньо повно відображені у наукових публікаціях здобувача. За результатами дослідження автором опубліковано 13 наукових праць, серед яких 3 статті у наукових виданнях, включених до міжнародних наукометричних баз Scopus та/або Web of Science Core Collection, 2 статті у наукових фахових виданнях України та 8 тез наукових доповідей.

Тематика публікацій узгоджується зі змістом дисертації та охоплює питання моделювання сталого розвитку приватних індустріальних підприємств, стратегії економічного розвитку підприємств залізничного машинобудування в умовах воєнної економіки, фінансової стратегії управління, управління змінами та сталого розвитку промислових підприємств.

Результати дисертаційного дослідження апробовано на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, що свідчить про їх представлення науковій спільноті та достатній рівень оприлюднення. Обсяг і характер публікацій відповідають вимогам пунктів 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р.

Структура та зміст дисертаційної роботи

Дисертація має логічну та завершену структуру, яка відповідає поставленій меті й дослідницьким завданням. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

Загальний обсяг роботи становить 240 сторінок, зокрема основний текст займає 191 сторінку. Дисертація містить 49 таблиць, 13 рисунків та 2 додатки. Список використаних джерел налічує 142 найменування.

Структура роботи дозволяє послідовно простежити логіку дослідження: від теоретичного обґрунтування стратегічного управління економічним розвитком приватних підприємств до побудови аналітико-методичної платформи та практичного інструментарію реалізації стратегії розвитку приватного промислового підприємства.

За своїм змістом дисертаційна робота Тараненка А.С. відповідає Стандарту вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня за спеціальністю 073 «Менеджмент» та напрямам досліджень відповідно до освітньо-наукової програми «Менеджмент».

Відповідність дисертації встановленим вимогам

Дисертаційна робота Тараненка Артема Сергійовича виконана державною мовою, має науковий стиль викладення та характеризується логічною послідовністю подання матеріалу. Сформульовані наукові положення, висновки та рекомендації достатньо обґрунтовані, а зміст роботи відповідає заявленій темі, меті, завданням і спеціальності 073 «Менеджмент» галузі знань 07 «Управління та адміністрування».

Оформлення дисертації відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» від 12.01.2017 р. № 40 зі змінами від 31.05.2019 р.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

Дисертаційна робота Тараненка А.С. справляє загалом позитивне враження та свідчить про належний рівень опрацювання теоретичних, методичних і прикладних аспектів стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств. Водночас окремі положення, на наш погляд, мають дискусійний характер або потребують додаткового уточнення.

1. На с. 18 у формулюванні об'єкта та предмета дослідження вжито термін «приватні індустріальні підприємства», тоді як у назві дисертації та більшості подальших положень використано поняття «приватні промислові підприємства». Крім того, у цьому ж фрагменті в описі методів дослідження назву базового підприємства подано як АТ «Дніпропетровський стрілочний завод», тоді як далі в роботі використовується назва АТ «Дніпровський стрілочний завод». Доцільно уніфікувати термінологію та найменування підприємства по всьому тексту дисертації.
2. На с. 130 у табл. 2.24 наведено систему показників стратегічного розвитку АТ «Дніпровський стрілочний завод» із зазначенням позначень, одиниць виміру та джерел даних. На наш погляд, у таблиці не наведено цільових або порогових значень показників, що дещо ускладнює практичну інтерпретацію результатів оцінювання. Доцільно було б додати орієнтовні шкали, цільові діапазони або граничні значення для ключових показників.
3. На с. 37-38 у рис. 1.4 та рис. 1.5 показано динаміку витрат на розробку інноваційних індустріальних продуктів і кількість упровадженої інноваційної продукції промисловими підприємствами. Разом з тим не наведено узагальнюючого показника віддачі від інноваційних витрат або короткого пояснення причин розриву між збільшенням витрат та результатами впровадження інновацій. Доцільно було б додати коефіцієнт результативності інноваційних витрат або відповідний коментар.
4. На с. 86 у табл. 2.4 запропоновано узагальнену структуру моделі стійкості для підприємств України, яка охоплює структурну, операційну, фінансову, технологічну, організаційну, логістичну та кадрову складові. На нашу думку, таблиця не показує, якими саме індикаторами вимірюється досягнення кожної складової та які підрозділи підприємства мають відповідати за її забезпечення.

5. На с. 107 у табл. 2.12 запропоновано матрицю сили взаємного впливу стратегічних факторів за шкалою 0-3 бали. Певної конкретизації потребує порядок присвоєння балів: чи оцінки отримано експертним шляхом, чи на основі статистичних зв'язків, а також як забезпечувалася узгодженість таких оцінок.
6. На с. 33 у рис. 1.2 представлено етапи моделі «Technology Roadmapping», яка в тексті розглядається як інструмент планування та координації розвитку технологій відповідно до стратегічних цілей підприємства. На наш погляд, доцільно було б чіткіше показати, як ця модель адаптується саме до приватних промислових підприємств в умовах воєнно-кризових ризиків, зокрема через додавання етапу оцінювання ресурсної доступності, безпекових обмежень і ризиків впровадження.

Зазначені зауваження мають рекомендаційний характер і спрямовані на посилення окремих положень дисертаційної роботи. Вони не ставлять під сумнів достовірність отриманих автором результатів, не зменшують їх теоретичної та практичної цінності й не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

Академічна доброчесність

Під час ознайомлення з дисертаційною роботою Тараненка А.С. не встановлено ознак академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації. Використані у роботі ідеї, результати та положення інших авторів супроводжуються належними посиланнями на відповідні джерела, що дає підстави позитивно оцінити дотримання здобувачем принципів академічної доброчесності.

Загальний висновок

Дисертаційна робота Тараненка Артема Сергійовича на тему «Стратегічне управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки», подана на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 «Менеджмент», є завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому отримано науково обґрунтовані результати щодо розвитку теоретичних положень, методичних підходів і практичних рекомендацій із стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств.

Зміст дисертації відповідає заявленій темі, структура роботи є логічною, а сформульовані висновки узгоджуються з поставленими завданнями. Запропоновані автором положення мають наукову новизну, практичне значення та можуть бути використані для підвищення ефективності стратегічного управління підприємствами в умовах системних трансформацій, ресурсних обмежень і підвищеного рівня ризиків.

Дисертаційна робота за актуальністю, теоретичною новизною, практичною цінністю, повнотою оприлюднення результатів і відповідністю спеціальності відповідає вимогам чинного законодавства України, зокрема пунктам 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 р. Автор, Тараненко Артем Сергійович заслуговує на

присудження наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 «Менеджмент».

РЕЦЕНЗЕНТ:

Доцент кафедри економіки та менеджменту
Українського державного університету
науки і технологій,
доктор економічних наук, доцент

Вячеслав ЗАДОЯ

Підпис засвідчую:
Вчений секретар ННІ "Дніпровський інститут
інфраструктури і транспорту"

Ана Юрченко

МАКСИМЕНКОВА

Міністерство освіти і науки України
національний університет науки і технологій
науковий інститут
«Дніпровський інститут
інфраструктури і
транспорту»
ЄДРПОУ 44165850 * м. Дніпро